

Лещинська Дар'я Андріївна

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Науковий керівник: Польська Тамара Дмитрівна, кандидат філософських наук, доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ВЗАЄМВІДНОСИН МІЖ ВЛАДОЮ ТА СУСПІЛЬСТВОМ

Сучасний демократичний розвиток суспільства обумовлений інформаційною відкритістю органів державної влади. Довіра суспільства до діяльності органів влади буде в тому випадку, коли здійснюватиметься чітка та ефективна політика, що включатиме певний громадський контроль. Всі демократичні країни повинні дотримуватися чітких правил щодо інформування суспільства про свою діяльність, а також залучати громадськістю до формування та реалізації ефективної державної політики. Тому, дивлячись на сучасні реалії українського суспільства, інформаційний доступ до діяльності органів влади стає актуальним все більше та має досить вагоме значення в побудові якісних комунікативних відносин між суспільством та владою. І тому вся надана інформація громадянам повинна бути доступною та прозорою.

Базовими факторами розвитку демократичних основ є суспільна підтримка та оцінка ефективності функціонування державних органів. На сьогоднішній день суспільством оцінюється не тільки рішення, які прийняті урядом, але й налагодження зворотної комунікації з громадськістю. Сучасне суспільство потребує негайної та якісної відповіді від працівників публічної сфери. Комунікативний аспект відіграє важливу роль в процесі реалізації рішень, які прийняті державою, та забезпечує ефективну та прозору систему взаємозв'язків між суспільством та органами державної влади. Варто зауважити, що саме на державний орган покладено відповідальність за організацію якісного інформаційного забезпечення суспільства [3, 221].

Сьогодні досі немає єдиного поняття «зв'язки з громадськістю», «паблік рілейшнз» (PR) у науці. Тому фахівці визначають ці поняття виходячи із сфери діяльності організації та особливостей установи. Це зумовлює існування великої кількості визначень. Зв'язки з громадськістю як окремих інститутів потребує все ж таки певної нормативно-правової бази та регулювання. Закони України не відображають конкретне поняття, яке координувало б відносини у сфері зв'язків з громадськістю. Тому здійснення цієї складової включається та регулюється законами, що стосуються сфери інформації та громадянського суспільства [6, 230].

Як наука зв'язки з громадськістю значною мірою представляють собою науку про управління громадською думкою. Більш того, включають в себе такі головні завдання: вивчення суспільної думки; регулювання суспільних відносин інформативними методами; підтримка двостороннього діалогу між владою та суспільством на основі правдивої та якісної інформації; утворення позитивного іміджу установам та її керівництву тощо. Загалом, поєднуючи всі аспекти розгляду, виходить, що основна мета – це налагодження взаємозв'язку між суспільством та владою, який буде ґрунтуватись на взаєморозуміння, спільній роботі та компетентності всіх учасників даного процесу [5, 16].

Визначенням зв'язків з громадськістю в публічному управлінні виступає цілеспрямована взаємодія структур державного апарату з громадянами і суспільними інститутами, яку можна визначити як інформаційно-комунікативну функцію публічної влади та управління. Така функція відтворюється у відношенні різних кіл громадськості до певних прийнятих рішень, і так формується масове уявлення з будь-яких проблем для отримання суспільного розуміння та підтримки прийняття та виконання відповідних заходів. Тобто, дана інформаційно-комунікативна функція досить важлива для владних структур, оскільки брак інформації спричиняє зворотні негативні процеси, а саме поширення у населення чуток та здогадок. Виникає важливе завдання у органів влади зробити доступнішим державний апарат для громадян та їх організацій, а також

зміцнити відносини з громадськістю. В системі державного управління зв'язки з громадськістю ґрунтуються на основних закономірностях створення сприятливого ставлення соціального середовища до поточних подій. Для підтримки зв'язків з громадськістю існують апробовані технології – від спілкування з вузьким колом людей до використання масових засобів комунікації для спілкування з необмеженою аудиторією [2, 257].

Органи державної влади через зв'язки з громадськістю повинні покладатись на ті базові аспекти, які будуть створювати відповідне враження громадянам щодо діяльності та ефективної роботи службовців. Інформацію, яку надають громадянам, може бути представлена у друкованому вигляді, через телебачення, радіо, Інтернет тощо [4, 163].

На сьогоднішній день демократичний розвиток нашої держави вимагає того, щоб відбулося майже повне оновлення механізму взаємозв'язку громадян та держави. Оскільки, ефективного механізму взаємодії між владою та суспільством поки що немає. Тому, зв'язки з громадськістю є досить важливим аспектом, який повинен більш детально реалізовуватись державою. Через діяльність органів влади необхідно забезпечити всі сфери різноманітними технологіями та реалізувати інформаційно-комунікативну взаємодію через ці технології з громадськістю.

Вся робота та діяльність органів влади базується не тільки на ефективності прийнятих рішень, які будуть відповідати державним інтересам, а й на діючому громадському контролі та ефективній комунікації. Для того, щоб був забезпечений баланс в державних та громадських інтересах, необхідно також запровадити системний моніторинг громадської думки щодо суспільно-політичної ситуації та ефективності влади [1, 203].

Список використаних джерел

1. Воробьев Ю. Л. Коммуникативный диалог общества и власти: монография / Ю. Л. Воробьев. – Иркутск: Изд-во Иркут. гос. ун-та, 2007. – 456 с.
2. Енциклопедичний словник з державного управління / [уклад. Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін]. – К.: НАДУ, 2010. – 820 с.
3. Курасова С. А. Престиж державних службовців: структурно-функціональний аналіз / С. А. Курасова // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. – Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ, 2005. – Вип. 4 (22). – С. 218-229.
4. Почепцов Г. Г. Паблік рилейшнз [Текст]: навч. посіб. / Г. Г. Почепцов. – К.: Знання, 2006. – 327 с.
5. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации [Текст] / Г. Г. Почепцов. М.: Рефл –бук, К.: Ваклер. 2001. – 656 с.
6. Тихомирова С. Б. Зв'язки з громадськістю [Текст]: [навч. посіб.] / С. Б. Тихомирова. – К.: НМЦВО, 2001. – 560 с.

Степанюк Дмитро Валерійович

ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

Рівненський інститут

Шпак Світлана Григорівна

Кандидат психологічних наук, доцент

ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

Рівненський інститут

ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІТЕЙ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ

Актуальність дослідження. Актуальність проблеми психічного здоров'я дітей останнім часом значно зросла. Ріст нервово-психічних і соматичних захворювань, а також різних функціональних розладів корелює із загальним зниженням успішності, особливо на початкових етапах навчання.

За даними психолого-педагогічних досліджень, кількість учнів, які не в змозі засвоїти загальноосвітні програми початкової школи, становить 20-30%, а приблизно 70-80% з них мають потребу у спеціальних формах і методах навчання. Значну частину серед цих дітей займають діти із затримкою психічного розвитку (ЗПР), яких на фоні загального погіршення дитячого здоров'я стає дедалі більше. Проблемою затримки психічного розвитку (далі ЗПР) займаються багато фахівців: лікарі, педагоги-дефектологи, психологи, соціальні працівники. Однак, незважаючи на значну кількість наукових робіт, присвячених цій проблемі, як і раніше недостатньо розкриті її психологічні аспекти, не розкрита роль психолога в наданні психологічної допомоги дитині з ЗПР.